

§§ 3 og 4 indeholder de centrale bestemmelser om fastsættelsen af de årlige tilførsler til det britiske marked.

Ifølge § 3 skal Storbritannien hvert år inden den 31. december fastlægge dels det minimumstotalkvantum, der er behov for i den 12 måneders periode, som begynder den 1. april det følgende år samt et reservekvantum.

I § 4 (a) fastslås det, at minimumstotalkvantummet og reservekvantummet for perioden 1. april 1964 til 31. marts 1965 skal være 615.000 resp. 25.000 tons, og at kvanta for efterfølgende perioder skal fastlægges efter rådslagninger med Rådet; én gang fastlagte kvanta vil kun blive ændret, såfremt der indtræffer usædvanlige omstændigheder, og da kun efter yderligere rådslagninger med Rådet.

Af § 4 (b) fremgår, at Rådet i sine overvejelser vedrørende de omhandlede kvanta skal tilstræbe at anbefale mængder, der så nøjagtigt som muligt angiver det område, inden for hvilket efterspørgslen ved rimelige priser må forventes at ligge.

Ifølge § 5 har hvert af de deltagende eksportlande (eksportører) ret til i en given 12 måneders periode som minimum at tilføre det britiske marked en mængde, der svarer til det pågældende lands andel af minimumstotalkvantummet. De enkelte eksportørers andele („minimumstildelinger“) er fastlagt i det til aftalen knyttede Tillæg II, men kan efter nærmere regler, jfr. § 12 (b), ændres af Storbritannien efter rådslagninger med eksportørerne.

§ 6 fastlægger de nærmere regler for tildelinger fra reservekvantummet. Tildelinger, der foretages af Storbritannien efter rådslagninger med Rådet, kan ifølge § 6 (a) finde sted med det formål, enten at øge minimumstildelingerne i det omfang, det er nødvendigt for at tilfredsstille efterspørgslen til stabile og rimelige priser eller for at imødegå unormale forhold, f. eks. et deltagerlands manglende evne til i fuldt omfang at levere forventede leverancer; i et sådant tilfælde kan under visse omstændigheder det pågældende lands eventuelle supplerende tildelinger inddrages, og forventes landets faktiske tilførsler at blive mindre end dets minimumstildeling, vil det manglende kvantum blive behandlet som en forøgelse af reservekvantummet.

Det er i § 6 (b) fastsat, at supplerende tildelinger vil blive foretaget under videst mulig hensyntagen til leveringsmulighederne på en sådan måde, at deltagerlandene bevarer deres respektive markedsandele.

§ 7 indeholder bestemmelser om fradrag i reservekvantummet, i tilfælde hvor Rådet forventer, at tilførslerne fra udenforstående lande vil overstige en vis mængde.

Ifølge § 8 skal Rådet overveje, i hvilken rytme tilførslerne bør finde sted. Rådet skal, såfremt der er tale om leverandører, hvis produktion viser sæsonprægede udsving, tage hensyn hertil; det kan fremsætte henstillinger med hensyn til de grænser, inden for hvilke afskibningerne vil kunne variere, og det fastslås, at disse grænser ikke bør være unødigt snævre for relativt små leverandører.

Ifølge § 9 skal de enkelte eksportører sikre, at deres leverancer ikke overstiger tildelingerne; de skal endvidere tage hensyn til Rådets synspunkter med hensyn til afskibningsrytmen samt tilstræbe at afskibe deres respektive minimumstildelinger.

Modsvarende § 9 forpligter Storbritannien sig i § 10 til efter bedste evne at tilstræbe at holde baconproduktionen på et niveau, der svarer til dets tildelinger og til at bringe Rådets synspunkter med hensyn til den britiske baconproduktion til rette vedkommendes kendskab. § 10 fastslår endvidere, at eksportørerne, såfremt de britiske tilførsler til hjemmemarkedet i et tidsrum af 8 uger eller derover overstiger de forventede tilførsler, kan øge deres tilførsler tilsvarende; en sådan forøgelse af tilførslerne må dog ikke finde sted, før markedsituationen har været genstand for rådslagninger, og såvel overskydende britiske tilførsler som eventuelle forøgelser af eksportørernes tilførsler skal betragtes som supplerende tildelinger.

§ 11 indeholder bestemmelser om udenforstående landes deltagelse i aftalen, herunder om de omstændigheder, under hvilke man fra britisk side skal tilstræbe at sikre sådanne landes deltagelse.

§ 12 indeholder de nærmere bestemmelser om ændringer i anvendelsen af aftalen og om dens ophør.

Det fastslås i § 12 (a), at aftalen bortset fra hvad der er hjemlet i § 12 (b) kun kan ændres med samtlige deltagerlandes indforståelse.

Ifølge § 12 (b) kan de i Tillæg II fastsatte markedsandele ændres af Storbritannien efter rådslagninger med eksportørerne; disse andele vil — dog under overholdelse af visse tidsfrister — blive ændret, enten såfremt et udenforstående land bliver deltagerland, eller der indtræffer en væsentlig ændring i markedsvilkårene, eller såfremt det bliver nødvendigt at ændre Storbritanniens andel og minimumstotalkvantummet for at opveje en ændring af britiske producenters produktion af bacon til eget forbrug.

§ 12 (c) indeholder bestemmelser om udtrædelse.

I § 12 (d) fastslås, at deltagerlandene, selv om visse har trukket sig ud af aftalen, fortsat vil handle i overensstemmelse med denne, medmindre lande der svarer for mere end  $\frac{1}{3}$  af minimumstotalkvantummet eller Storbritannien selv er udtrådt.